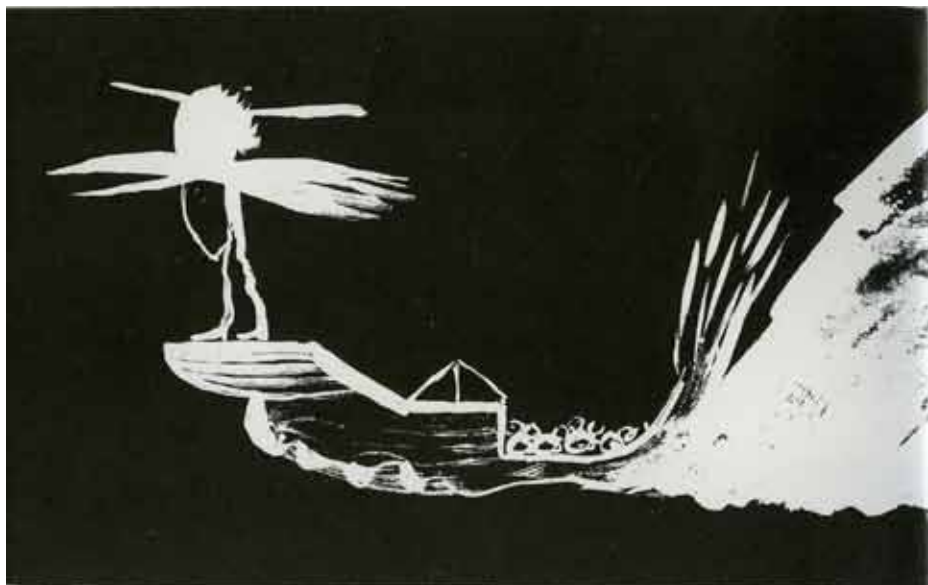


Sneen bliver liggende



af Cai-Ulrich v. Platen

katalog fra en udstilling i galleri-A-gruppen  
6.-30. jan. 1983



Dette er et katalog over brugte og dugfriske inspirationer.

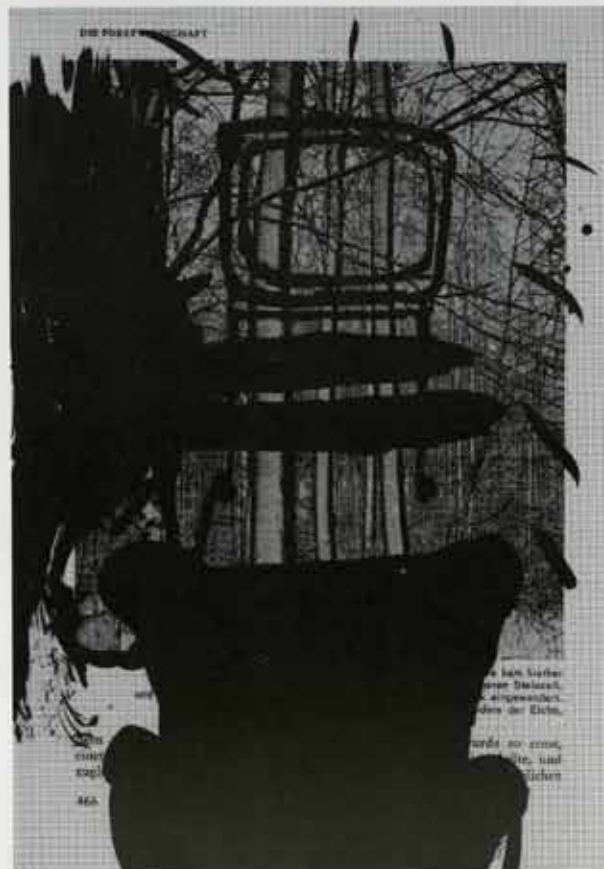
Godmorgen, det blæser  
 hvid, blanco, desayuno  
 vejret giver mig stor radius, fylder mig med længsler, erindringer,  
 og drivkraft.

Her en kort beskrivelse af byen:

jorden er belagt med asfalt, fortovsfliser, grusstier og plæner  
 fra dette lag rejser husene sig  
 klodser af mursten, stål og beton, glas, granit, marmor og puds  
 mellem husene er gaderne hvor trafikken bevæger sig  
 alle vegne viser vejret sig  
 over byen ligger himlen som en dyne eller en åbning

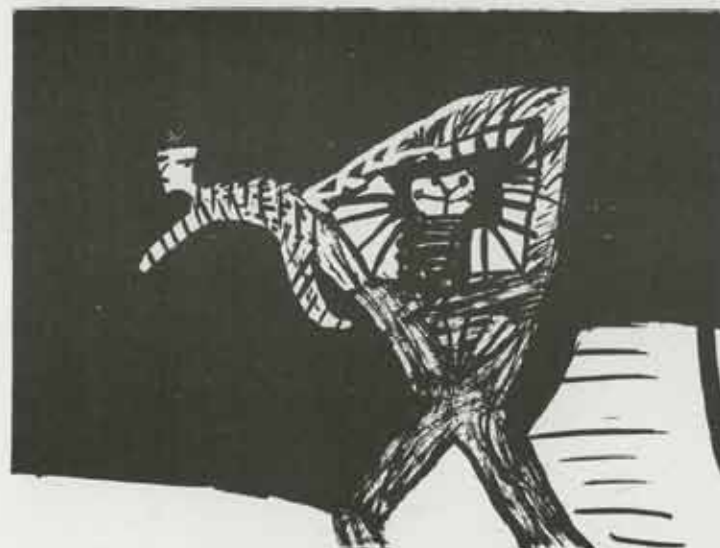


sko	gelænder	brød	videospil	hul
skilt	handske	tog	penge	tårn
trækasse	taske	papir	cigaret	nøgle
vindue	container	øl	tegnebog	ur
stakit	snebunke	kirsebærvin	parkometer	kran
trappe	isklump	bænk	gadelygte	spyt
hat	skraldespand	blomst	tv-antenne	alarm
frakke	gammel sofa	mur	hundelort	dør
lyskurv	forretning	flaske	stillads	port
lygtepæl	statue	kage	postkasse	lås
hus	automat	pizza	billet	
pølsevogn	bunkers	plastikstol	ledning	
rist	telefonboks	legevogn	socket	
kantsten	springvand	måtte	jernring	
bil	bus	håndtag	nedløbsrør	
søjle	cykel	gangtunnel	flagstang	
reklameflag	station	papirkurv	dæksel	



tørre sig i røven, gå tur med hunden, lave mad under emhatten, gå forbi nogen på gaden, side i en sofa, veje sig på vægten, vaske bil, ligge under solarium, vente for rødt lys, købe ind i supermarked, se fjernsyn på cafeteria, glatte sengetæppe, ryge og vente i bilen

- æteren - udspil - calling all workers - skub, skub - ruller op til stående - en lytter i Nørresundby - rør ved mig - og så - militærregeringen - organisation - vi ved af erfaring - meloditime - efter klaversoloen - olieforbrug - østlig vind - for denne gang - det er korrekt - 40.000 mennesker - situationen - militærregeringen - området - lønudvikling - brystmusklerne - der må påregnes - life was beautiful then - politiske skel - for denne gang



#### På de afmærkede skovstier

Vi så birketræer, friske med struttende grene og andre med knude, krogede heksegrene mod en mørkegrå himmel, dybe hjemstavnsfortællinger om menneskesind og naturen. Det dufter af vådt skovgræs og vi tænker: forhåbentlig vil græsset gro selv.

#### På skrivebordsstolen

Udenfor sner det meget, og det fryser lidt så sneen bliver liggende. Det stormer også, indimellem stryger sneen i tatte jag forbi vinduet. Jeg har ikke trukket gardinet for, jeg vil følge med i vejret. Trafikken støjer kun lidt, det er en bilfjendsk aften og jeg har ikke radioen tændt.





Durch Invention von M. ...



schäftigt, von ...  
 C. Für die ...  
 ...

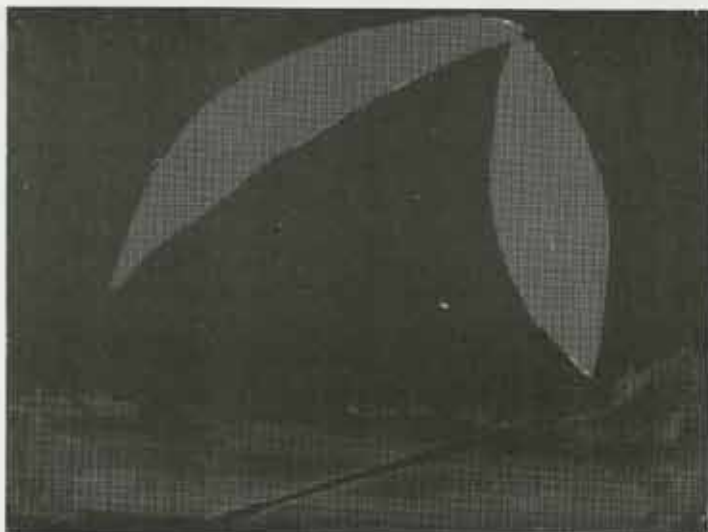


I en smal gyde, i mørkeblåt aftenlys, løb en lille pige med et brændende stykke papir i hånden. Hun sang en lang forskrækket lyd og slap papiret lige før det brændte fingrene.



Die ...

En mand kom trækkende med sin cykel på fortovet. Solen skinnede efter en voldsom regnbyge, og reflekterede i en vandpyt. Manden trak let og elegant cyklen igennem vandpytten.



Det er næsten nat, og det er mig der er ved at falde i søvn.  
Ved skrivebordet, gnider strøperne mod hinanden, klør mig under  
øjet, støtter hovedet i hænderne og her kommer så hvad drømmene  
fortalte:

Han tog nøglen fra elskerinden og lagde den ind under puden.  
Er I så ferdige? Ja, gylp, tobak på tungen.  
Almindelig kvens, der må ikke komme pletter på.  
Jeg går aldrig derind, faldskærmen virker lille.  
turban  
gå en tid med det røde  
transportvogn  
ned til porten hvor lyset trænger ind i den store hal.  
Så sagde jeg mellem brune bukser og en brun trøje  
og sig mig, var det forår?  
Var jeg kølig, sagde han lidt i spøg  
må jeg sætte en ned, det var noget med en bus, man er så op-  
taget af det, ikke, det indvendige værktøj.



#### Himmelkort

bevar mig vel, det har taget mig lang tid at lave, og så gik vi  
igang, det kunne vi klare, hvorfor, vi skulle kun komme til kl.  
11 i aften.  
Han er meget sart  
snoren til badekåben.  
Jeg så det i drøm, det er der ingen tid i, hvis man ser på det  
så vil det forsterke sig selv, men nu, vi arbejder ude med entra.  
Så det var meningen det skulle køre  
cykle der, til stranden, er måske åndsvag, men men men alligevel.  
Jeg savner Georg, min ven sammen med Gunhild  
det ved jeg ikke hvorfor  
det er Sydafrika  
nu går det bedre  
ok så siger vi det.



I sin bog "Menneskets hjerte, dets enestående evne til godt og ondt" skriver Erich Fromm til slut:

Ondskab er et specifikt menneskeligt problem. Den er forsøget på at gå tilbage ("regredere") til den før-menneskelige tilstand og eliminere det, der er specielt menneskeligt: fornuft, kærlighed, frihed. Ondskab er imidlertid ikke blot menneskelig, men tragisk. Selv om mennesket regredere til de mest arkaiske former for erfaring, kan det aldrig ophøre med at være menneskeligt, og det kan følgelig aldrig blive tilfredsstillet af ondskab som løsning. Ondskab er forsøget på at gå fra det menneskeliges til det u-menneskeliges domæne, og aligevel er den dybt menneskelig, fordi mennesket ikke kan blive et dyr, så lidt som det kan blive "Gud". Det onde er menneskets tab af sig selv i dets tragiske forsøg på at flygte fra sin menneskeligheds byrde.

Ondskabens grader er samtidig regressionens grader. Det største onde er de former for stræben, der strider mest mod livet: kærlig-



heden til døden, den incestuøs-symbiotiske stræben efter at vende tilbage til moderskødet, til jorden, til det uorganiske; den narcissistiske selvforhudelse, som gør mennesket til en fjende af livet, netop fordi det (mennesket) ikke kan forlade sit eget Jegs fængsel. At leve på denne måde er at leve i "helvede".

Der findes noget som er mindre ondt, svarende til den mindre grad af regression. Der findes mangel på kærlighed, mangel på fornuft, mangel på interesse, mangel på mod.

Mennesket har tilbøjelighed til at gå tilbage og at bevæge sig fremad; dette er en anden måde, hvorpå det kan udtrykkes, at det er tilbøjeligt til det gode og det onde. Hvis begge tilbøjeligheder stadig holder hinanden i en vis ligevægt, kan mennesket frit vælge, forudsat at det kan gøre brug af erkendelse og gøre en anstrengelse. Det kan frit vælge mellem alternativer, der i sig selv determineres af den totale situation, hvori det befinder sig. Hvis dets hjerte er forhærdet i en sådan grad, at der ikke længere består en ligevægt mellem tilbøjelighedernes, kan det ikke længere vælge frit.





Mennesket er ansvarlig indtil det punkt, hvor det frit kan vælge sin egen handle-måde. Men ansvar er ikke andet end et etisk postulat, og ofte kun en bortforklaring af autoriteternes ønske om at straffe det. Netop fordi det onde er menneskeligt, fordi det er den os iboende mulighed for regression og tabet af vor menneskelighed, er det i enhver af os. Jo mere vi erkender det, des mindre er vi i stand til at sætte os op som dommere over andre.

Menneskets hjerte kan blive hårdt, forhærdes; det kan blive umenneskeligt, men aldrig ikke-menneskeligt. Det bliver altid ved at være menneskets hjerte. Vi determineres alle af det faktum, at vi er født menneskelige, og derfor af den aldrig ophørende opgave: at vi skal træffe valg. Vi må vælge midlerne sammen med målene. Vi må ikke basere os på, at nogen vil frelse os, men være meget opmærksomme på den kendsgerning, at det forkerte valg gør os ude af stand til at frelse os selv.